

Vissent løv.

Gyldeut løv over alle grene - gyldeut løv -
gyldeut mindeblade
fra sommerensbage gløde
falder til jord og blir til støv ---

Jeg saamer de brogede blade, farven fald.
Ak, havde jeg sagsagt bare
ordenes flygtige skare!
Sands det gamle ord: "Tausked & guld."

Derfor findes her ei lyde uden af faldeende løv -
Hille bladeene blegne;
for sommerens løfles & svegne.
Stunde blot mindeue falde som bladeene her
til støv!
B.

Dette diktet står skrevet i Kvindsjaa, No 9, som kom ut 31. oktober 1900.

Fra arkivet etter Horten diskusjonsforening, Vestfoldarkivet.